

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 iulie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 ianuarie 2014 de avocatul Podlesnov Alexandr în numele inculpatului

Ababii Alexandr Valentin, născut la 07 aprilie 1989, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.Alba Iulia 188/2, ap.14.

Termenul examinării cauzei:

1. 05.07.2012 - 19.12.2012 - prima instanță,

2. 08.04.2013 - 13.01.2014 - instanța de apel,

3. 27.05.2014 - 02.07.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 19 decembrie 2012, Ababii Alexandr a fost achitat în baza art.187 alin.(2) lit.f) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de el.

2. De către organul de urmărire penală Ababii Alexandr a fost învinuit de faptul că, la 29 mai 2012, aproximativ la orele 11.55, avînd scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, în timp ce se afla în incinta blocului locativ din str.Piața Unirii Principatelor nr.1, mun.Chișinău, prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, a sustras în mod deschis de la cet.Slivca Corina, un lăntișor de aur cu masa de 17 grame, la prețul de 9000 lei, după care cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzîndu-i părții vătămate o daună materială considerabilă.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.f) Cod penal, invocînd că sentința de achitare nu conține nici o analiză a probelor prezentate de către acuzatorul de stat, nu s-a dat nici o apreciere procesului-verbal de recunoaștere de către partea vătămată a lui A.Ababii, probe care demonstrează comiterea jafului de către inculpat; în cadrul examinării cauzei martorii indicați de instanță au confirmat prezența inculpatului la ceremonia de înmormîntare, însă nu au confirmat că ultimul a fost pe parcursul întregii zile la înmormîntare; instanța a pus la baza sentinței de achitare declarațiile contradictorii a martorilor apărării A.Hadjicov și A.Adascalîța, fără a lua în considerație că primul a declarat că a venit împreună cu A.Ababii la cafeneaua „Bujor”

la ora 11.00, unde a avut loc masa de pomenire, pe cînd al doilea a indicat că ora sosirii la cafenea era 12.00, aceste date fiind prezentate de către martori în condițiile în care toți au venit cu unul și același autocar la cafenea, instanța nu a luat în considerație faptul că urma să admită că inculpatul putea să nu se folosească de telefonul mobil sau putea să-l transmită prietenului său A.Adascalîța, care a și efectuat apeluri de aproximativ o oră după comiterea infracțiunii de pe telefonul mobil al inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 ianuarie 2014, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ababii Alexandr a fost recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, fără amendă, iar potrivit art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă s-a admis, încasîndu-se de la Ababii Alexandr în beneficiul lui Slivca Corina prejudiciul material în sumă de 9000 lei.

Instanța de apel a constatat că Ababii Alexandr, la 29 mai 2012, aproximativ la orele 11.55, avînd scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aflîndu-se în incinta blocului locativ din str.Piața Unirii Principatelor nr.1, mun.Chișinău, prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, a sustras în mod deschis de la cet.Slivca Corina, un lăntîșor de aur cu masa de 17 grame, la prețul de 9000 lei, cauzîndu-i acesteia o daună materială considerabilă.

Cercetînd materialele cauzei, instanța a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii menționate este demonstrată integral prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale, examinate în instanța de judecată și verificate în ședința instanței de apel, și anume prin declarațiile părții vătămate C.Slivca, potrivit căroră aceasta cu certitudine a indicat la inculpat ca la persoana care i-a sustras lăntîșorul, recunoscîndu-l după cicatricile de pe față, culoarea părului, precum și actele cauzei – procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 07.06. 2012, potrivit căruia partea vătămată a recunoscut persoana cu nr.5, ca fiind agresorul care i-a sustras lăntîșorul în mod deschis și descifrările telefonice.

De asemenea, instanța a menționat că toți martorii audiați în instanța de apel au dat declarații diferite privind ora începerii ceremoniei de înmormîntare și momentul deplasării la cafenea, alții au declarat precum că inculpatul s-ar fi aflat în prezența lor tot timpul, însă fiind audiați în instanță aceștia nu au confirmat aceste date. Astfel, instanța a constatat că alibiul inculpatului a fost creat fictiv de către martori și nu poate fi reținut, fiind combătut prin declarațiile părții vătămate și prin procesul-verbal de recunoaștere a inculpatului.

La fel, instanța de apel a constatat că, în cadrul examinării descifrărilor convorbirilor telefonice, s-a stabilit că inculpatul a efectuat un apel telefonic la serviciul de taxi 14222, taximetristul declarînd că de la cafeneaua „Bujor” a luat doi clienți, iar printre prietenii acestora era și inculpatul. Însă, potrivit declarațiilor taximetristului de la serviciu de taxi 14100, cu care martorii susțin că de la cafenea s-au întors acasă împreună cu A.Ababii, inculpatul nu se afla printre clienții care s-au urcat în automobil.

De asemenea, instanța de apel a considerat că concluziile primei instanței privind nevinovăția inculpatului sînt bazate pe depozițiile martorilor A.Adascalîța, M.Buruiană, A.Hadjicov, V.Ceban și K.Postoronca, care au indicat că inculpatul la

29.05.2012, ora 11.55, s-a aflat la înmormântare, iar mai apoi la masa de pomenire, nu pot fi reținute ca probe, deoarece potrivit declarațiilor martorului A.Adascalita dînsul, după comiterea infracțiunii, imediat a sunat de pe telefonul mobil al inculpatului și a comandat taxi, deși s-a constatat că acesta deținea personal telefon mobil. Instanța a concluzionat că, simplu fapt că inculpatul nu a utilizat telefonul mobil la locul comiterii infracțiunii, nu dovedește că dînsul nu a comis infracțiunea, deoarece aceasta se confirmă prin declarațiile părții vătămate, care a recunoscut inculpatul indicînd că nicidecum nu-l confundă cu o altă persoană.

Astfel, instanța de apel a conchis că, cumulul de probe prezentate în sprijinul învinuirii și enumerate mai sus, dovedesc vinovăția inculpatului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură penală și în ansamblu coroborează între ele, confirmînd pe deplin vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate.

La stabilirea măsurii de pedeapsa inculpatului, instanța de apel a menționat că ține cont de gravitatea infracțiunii comise, care face parte din categoria celor grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, că inculpatul nu a recunoscut vina și, prin urmare, scopul educativ și preventiv al pedepsei poate fi atins doar prin aplicarea pedepsei închisorii, cu suspendarea executării ei, în temeiul art.90 Cod penal, nefiind necesară izolarea lui de societate.

5. Hotărîrea nominalizată este atacată cu recurs ordinar de către avocatul A.Podlesnov în numele inculpatului care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că prima instanță corect a stabilit starea de fapt și de drept, a dat o apreciere corectă probelor administrate, ajungînd la o concluzie legală privind achitarea inculpatului, iar instanța de apel incorect a stabilit starea de fapt și de drept, a dat o apreciere unilaterală și greșită probelor administrate, ajungînd la o concluzie incorectă de condamnare a acestuia, deoarece din declarațiile martorilor se confirmă prezența la ceremonia de înmormântare a inculpatului la ora indicată de partea vătămată.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursului, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit textului recursului, avocatul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul conchide că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent.

Astfel, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al

acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, inclusiv a audiat suplimentar partea vătămată C.Slivca, inculpatul A.Ababii, martorii A.Adascalîța, M.Buruiană, cercetînd suplimentar și materialele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului, de recunoaștere a persoanei, conform căruia partea vătămată l-a recunoscut pe inculpat ca fiind persoana care i-a sustras în mod deschis lăntișorul din aur, descifrările telefonice, specificate detaliat în pct.4 al prezentei decizii. Toate aceste probe au fost verificate sub aspectul pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, conform cărora s-a constatat faptul că A.Ababii a săvîrșit infracțiunea imputată, fapt ce face ca concluzia despre condamnarea acestuia să fie justă și întemeiată.

Astfel, din conținutul hotărîrii atacate rezultă că instanța de apel corect a constatat faptele și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii incriminate inculpatului A.Ababii în baza art.187 alin.(2) lit.f) Cod penal, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivîndu-se concluzia de vinovăție prin cumulul de probe administrate în cauză, care obiectiv au fost apreciate de instanță.

Instanța de apel just a apreciat critic declarațiile inculpatului, potrivit cărora acesta a negat comiterea celor incriminate și întemeiat a concluzionat asupra săvîrșirii de către el a sustragerii în mod deschis de la partea vătămată a lăntișorului din aur, declarațiile acestuia fiind combătute prin cele ale părții vătămate, care fiind preîntîmpinată de răspundere penală pentru darea mărturiilor false, sub jurămînt, a declarat că anume inculpatul A.Ababii i-a smuls lăntișorul de la gît, pe care cu certitudine l-a recunoscut, deoarece l-a văzut stînd pe scaun afară, l-a memorizat bine după cicatricile de la "vărsat de vînt", pe care acesta le avea pe față, după culoarea părului și forma frunții.

Argumentele recurentului, precum că instanța la pronunțarea hotărîrii de condamnare a luat în considerație doar declarațiile părții vătămate, respingînd declarațiile martorilor care au confirmat faptul că inculpatul la ora cînd a avut loc jaful se afla la înmormîntare, nu pot fi reținute, deoarece instanța, verificînd declarațiile martorilor le-a apreciat critic, în primul rînd pe motiv că aceștia sînt prieteni cu inculpatul, dînd declarații în favoarea acestuia cu scopul de a se eschiva de la răspundere, iar în al doilea rînd, între depozițiile acestora sînt divergențe referitor la ora cînd a avut loc înmormîntarea și masa de pomenire. Mai mult că, taximetristul de la serviciul taxi 14100, cu care martorii susțin că s-au întors acasă împreună cu inculpatul de la masa de pomenire, nu l-a recunoscut pe acesta din urmă, declarînd că în automobil au urcat două doamne și trei bărbați, însă inculpatul nu era printre ei.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că A.Ababii nu este vinovat de comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, sînt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.7, 61,75 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținîndu-

se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, care se atribuie la categoria celor grave, persoana inculpatului, că acesta nu a recunoscut vina, și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocat, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Podlesnov Alexandr în numele inculpatului Ababii Alexandr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 ianuarie 2014, în cauza penală în privința lui Ababii Alexandr, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 23 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun